

การใช้สารสกัดหยาบจากมะหาดรูปผงเพื่อยืดอายุการเก็บผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู[†]

กรรณิการ์ ห้วยแสน*, ชาญณรงค์ ชมนาวัง และ เกียรติพงษ์ เจริญจิตต์

สาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000

*อีเมล: kunikuni4445@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเกี่ยวกับการใช้สารสกัดหยาบเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบสารประกอบฟีนอลิกและฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาดและใบมะหาด (รูปผง) และประเมินการเปลี่ยนแปลงคุณภาพทางกายภาพและเคมีของแพตตี้หมูระหว่างการเก็บ (0 15 30 45 และ 60 วัน) โดยมีปัจจัยการศึกษา 3 ปัจจัย ได้แก่ ชนิดของมะหาด ปริมาณสารสกัดมะหาด และระยะเวลาการเก็บ ผลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าสารสกัดหยาบใบมะหาด (รูปผง) ให้ค่าสีด้านความสว่าง ค่าความเป็นสีแดงถึงสีเขียว ปริมาณความชื้น ค่าออกซิเจนอิสระ และปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมด สูงกว่าสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด แต่ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี ABTS และการขจัดสาร ABTS ของสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด สูงกว่าสารสกัดหยาบจากใบมะหาด ผลการเติมสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาดปริมาณต่างกันในผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู โดยปริมาณสารสกัดหยาบเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูมีค่าความสว่างและค่าสีแท้จริงที่ปรากฏให้เห็น มีค่าลดลง แต่กลับส่งผลให้ค่าความเป็นสีแดงถึงสีเขียว ค่าความเป็นสีเหลืองถึงสีน้ำตาลและความเข้มของสีมีค่าเพิ่มขึ้น และระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูนานขึ้น ปริมาณความชื้นและค่าพีเอชมีแนวโน้มลดลง แต่ผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู มีค่า Conjugated Dienes ค่า Conjugated Trienes และ ค่า Thiobarbituric Acid Reactive Substance มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาการเก็บที่อุณหภูมิ -10 องศาเซลเซียส

คำสำคัญ มะหาด, แพตตี้หมู, อายุการเก็บ, สารกันบูด, ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ

บทนำ

แพตตี้ (patties) เป็นผลิตภัณฑ์เนื้อบดหยาบ นำไปผสมเครื่องปรุงรส ผ่านการขึ้นรูป นิยมใช้เป็นส่วนประกอบผลิตภัณฑ์เบอร์เกอร์ด้วยเป็นอาหารที่รับประทานได้ง่ายจัดอยู่ในอาหารประเภทจานด่วน ในประเทศไทยอาหารประเภทจานด่วนมีมูลค่า 35,000 ล้านบาท โดยผลิตภัณฑ์เบอร์เกอร์มีส่วนแบ่งการตลาดสูงถึง 9,000 ล้านบาท (<https://marketeeronline.com>) จากปัจจุบันจากกระแสการรักสุขภาพ ได้มีการส่งเสริมให้เลือกบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ แนะนำหลีกเลี่ยงผลิตภัณฑ์อาหารที่เติมสารกันเสียหรือสารเติมแต่งที่มาจากสารเคมีในการช่วยยืดอายุการเก็บ ดังนั้นจึงมีการศึกษาและวิจัยส่วนผสมจากธรรมชาติ เช่น พืชสมุนไพร เครื่องเทศ เติมน้ำมันในผลิตภัณฑ์อาหาร สำหรับพืชมะหาด ชื่อวิทยาศาสตร์ *Artocarpus lacucha* Roxb. เป็นไม้ยืนต้นในตระกูล Moraceae (ไซตोनันต์ อินทผลัมตระกูล, 2551) ที่มีการศึกษาวิจัยพบว่าเป็นพืชที่มีศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ด้านอาหารและไม่ใช่อาหาร มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (อรพิน โกมุตีบาล, 2014; Poppy et al., 2018) สารสกัดจากแก่นมะหาด พบว่ามีสารออกซีเรสเวอราทรอล (Oxyresveratrol) เป็นสารที่มีฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ไทโรซิเนส (Likhitwitayawuid et al., 2006; Tengamnuay et al., 2006) Kim et al. (2013) ได้ศึกษาผลการเติมมะเขือเทศรูปแบบผงแห้งเพื่อเป็นสารต้านอนุมูลอิสระในผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูปรุงสุก ระหว่างการเก็บในสภาวะมีที่อุณหภูมิ 10±1 องศาเซลเซียส พบว่ามะเขือเทศผงมีปริมาณฟีนอลิกทั้งหมดและปริมาณฟลาโวนอยด์ทั้งหมด เท่ากับ 26.22 มิลลิกรัมของกรดแกลลิกต่อ 100 กรัม และ 3.52 มิลลิกรัมของสควอวาทินต่อ 100 กรัม ตามลำดับ ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี DPPH radical scavenging assay ได้ค่า EC₅₀ เท่ากับ 16.76 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร แสดงให้เห็นว่ามะเขือเทศผงมีศักยภาพในการต้านการเกิดออกซิเดชัน และผลการเติมมะเขือเทศผงร้อยละ 0 (สูตรควบคุม), 0.25, 0.50, 0.75 และ 1.00 ในผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูระหว่างการเก็บ ได้ว่าเมื่อเติมมะเขือเทศผงปริมาณเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ค่า TBARS มีค่าลดลงเช่นเดียวกับค่าการวิเคราะห์ปริมาณเชื้อจุลินทรีย์วิธี Total plate count ผลประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสหลังการเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ 3 หรือ 7 วัน สูตรที่เติมมะเขือเทศผงร้อยละ 0.75 และ 1.00 มีค่าระดับคะแนนสูงกว่าสูตรควบคุม จากการศึกษาการเติมผงตัว (*Cratogeomys formosum* (Jack) Dyer) ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.3-0.7 เพื่อยับยั้งการขึ้นในแพตตี้หมูปรุงสุก ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 32 วัน เมื่อระยะเวลาการเก็บรักษานานขึ้น พบว่าไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าความปนกรด-ด่างในแพตตี้หมูทุกตัวอย่าง ($p > 0.05$) แต่

[†] การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงาน ชมรมคณะปฏิบัติการงานวิชาการ อพ.สธ. ครั้งที่ 10 (ระหว่างวันที่ 20 - 22 กันยายน 2565 ณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์)

ระยะเวลาการเก็บรักษามีอิทธิพลต่อค่าสีของแพตต์หุ้มที่เติม BHT 100 พีพีเอ็มและตัวอย่างควบคุม ($p > 0.05$) ในขณะที่แพตต์หุ้มที่เติมผงตัวไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงค่าสี (L^* , a^* และ b^*) ($p > 0.05$) และ นอกจากนี้การเติมผงตัวในแพตต์หุ้มทุกระดับความเข้มข้น สามารถยับยั้งการเกิด Thiobarbituric acid reactive substance (TBARS) ในระหว่างการเก็บรักษา แต่แพตต์หุ้มที่เติม BHT และตัวอย่างควบคุมมีค่า TBARS เพิ่มขึ้น ($p > 0.05$) อีกทั้งยังพบว่ามีค่า p-anisidine value (pAv) ของแพตต์หุ้มที่เติมผงตัวเพิ่มขึ้นน้อยกว่าแพตต์หุ้มที่เติม BHT และตัวอย่างควบคุมจากผลการทดลองดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผงตัวสามารถใช้เป็นแหล่งสารต้านอนุมูลอิสระจากธรรมชาติที่มีศักยภาพสูงในแพตต์หุ้มปรุงสุกได้ (วาณี ไจิวิเสน และ วรพีศย์ อารีกุล, 2554) Boruzi and Nour (2019) ศึกษาการเติมไบวอลนัทผงเพื่อต้านอนุมูลอิสระธรรมชาติ โดยเติมในผลิตภัณฑ์แพตต์หุ้มปรุงสุกร้อยละ 0.2 และ 0.5 และเปรียบเทียบกับสาร BHT ระหว่างการเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 15 วัน (เก็บข้อมูลทุกๆ 5 วัน) พบว่าแพตต์หุ้มเติมสาร BHT กับเติมไบวอลนัทผงร้อยละ 0.5 ให้ค่า TBARS ต่ำกว่าและมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระสูงกว่าการเติมไบวอลนัทผงร้อยละ 0.5 การเติมไบวอลนัทผงส่งผลให้ค่าความสว่างและค่าความเป็นสีแดงลดลง แต่กลับให้ค่า hue angle เพิ่มขึ้นและผู้ทดสอบชิม มีความพอใจในผลิตภัณฑ์ด้านลักษณะปรากฏ กลิ่นรสและความชอบรับโดยรวม สุภาจิต ชุกกลิ่น (2560) พบว่า สารสกัดโสมมะม่วงหิมพานต์มีประสิทธิภาพในการป้องกันการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์และการเกิดออกซิเดชันของไขมันในกุนเชียงดังนั้นงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบสารประกอบฟีนอลิกและฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาดและโสมมะหาดหลังจากนั้นนำสารสกัดหยาบเติมในผลิตภัณฑ์แพตต์หุ้ม เพื่อประเมินคุณภาพระหว่างการเก็บผลิตภัณฑ์ที่อุณหภูมิแช่เยือกแข็ง (-10 องศาเซลเซียส) ระยะเวลา 0 15 30 45 และ 60 วัน นำผลิตภัณฑ์ไปวิเคราะห์ค่าสี ปริมาณความชื้น วิเคราะห์ primary และ secondary lipid oxidation

วิธีดำเนินการวิจัย

1) ขั้นตอนการเตรียมสารสกัดหยาบจากแก่นและโสมมะหาด ล้างทำความสะอาด ชั่งตัวอย่างมะหาดต่อน้ำสะอาด 1 ต่อ 4 (w/w) สกัดหยาบได้การต้มในน้ำเดือด นาน 15 นาที กรองด้วยผ้าขาวบาง 2 ชั้น ปรับปริมาตรให้ครบเท่ากับน้ำหนักน้ำสะอาดที่เติม และ นำของเหลวที่สกัดได้ เติมมอลโทเดกซ์ทริน (maltodextrin) ร้อยละ 20 ปั่นผสมให้เข้ากันนาน 2 นาที และนำไปผ่านการทำให้แห้งด้วยเครื่องทำแห้งแบบลูกกลิ้งคู่ นำสารสกัดรูปผงที่ได้ เก็บใส่ถุงลามิเนตป้องกันแสงและปิดผนึก นำเก็บที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส ระหว่างรอการวิเคราะห์และนำไปใช้เป็นสารช่วยยืดอายุการเก็บแพตต์หุ้มต่อไป

2) ขั้นตอนการเตรียมแพตต์หุ้ม นำเนื้อหมูส่วนสะโพก ล้างทำความสะอาด ตัดแต่งแยกส่วนฟัดออก หั่นเนื้อหมูเป็นชิ้นประมาณ 1 นิ้ว นำไปทอดหยาบด้วยเครื่องทอดผ่านหน้าแปลน 3 มิลลิเมตร แช่เย็นเนื้อหมูให้อุณหภูมิลดลง ให้ได้อุณหภูมิเนื้อประมาณ 1-2 องศาเซลเซียส เติมสารสกัดหยาบจากโสมหรือแก่นมะหาด (เตรียมไว้ในข้อ 1) นวดผสมให้เข้ากัน ชั่งน้ำหนัก 100 กรัมต่อชิ้น ทำรูปร่างกลม บรรจุแพตต์ในถุงพลาสติกชนิดหนาหนาแน่นและเก็บที่อุณหภูมิ -10 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 0 15 30 45 และ 60 วัน

3) การวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและเคมีของสารสกัดหยาบจากแก่นและโสมมะหาด (รูปผง) ได้แก่ ค่าสี (color) ระบบ CIE LAB ด้วยเครื่องวัดค่าสี รายงานผล L^* a^* b^* C^* h^* , ปริมาณความชื้น (moisture content) ตามวิธี AOAC (2000), ค่าออคเตอร์แอคติวิตี ด้วยเครื่องวัดค่าออคเตอร์แอคติวิตี, วิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด (Total phenolic compounds content) (Singleton et al., 1965) รายงานผลเทียบกับสารละลายมาตรฐานกรดแกลลิก หน่วยมิลลิกรัมของกรดแกลลิกต่อกรัมน้ำหนักแห้ง, วิเคราะห์ปริมาณฟลาโวนอยด์ ตัดแปลงจากวิธีของ Zhishen et al. (1999) และ วิเคราะห์ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระ (antioxidant assay) 3 วิธี ได้แก่ (1) DPPH Radical scavenging activity ตัดแปลงจากวิธีของ Brand-Williams et al. (1995) รายงานผลเทียบกับสารละลายมาตรฐานโทรลอกซ์ (Trolox) หน่วยมิลลิกรัมของโทรลอกซ์ต่อกรัมน้ำหนักแห้ง และร้อยละการขจัดสาร DPPH (DPPH scavenging activity) จากการคำนวณ DPPH-scavenging activity (%) เท่ากับ $(OD_{517} \text{ ชุดควบคุม} - OD_{517} \text{ ตัวอย่าง}) \times 100 / OD_{517} \text{ ชุดควบคุม}$ (2) ABTS radical cation decolorization ตัดแปลงจากวิธีของ Re et al. (1999) รายงานผลเทียบกับสารละลายมาตรฐานโทรลอกซ์ (Trolox) หน่วยมิลลิกรัมของโทรลอกซ์ต่อกรัมน้ำหนักแห้งและร้อยละการขจัดสาร ABTS จากการคำนวณ ร้อยละการขจัดสาร ABTS เท่ากับ $[(\text{ค่าวัดได้จากคอนโทรล} - \text{ค่าวัดจากตัวอย่าง}) \times 100] / \text{ค่าวัดได้จากคอนโทรล}$ และ (3) ความสามารถในการรีดิวซ์เหล็กเฟอร์ริกของสารต้านอนุมูลอิสระ (FRAP ; ferric reducing antioxidant power assay) ตัดแปลงจากวิธีของ Benzie and Strain (1999) คำนวณหาความสามารถในการรีดิวซ์สารต้านอนุมูลอิสระโดยวิธีการรีดิวซ์เหล็กเฟอร์ริก จากสมการของกราฟมาตรฐานสารเพอร์ซัลเฟตเฮปตะไฮเดรต รายงานหน่วยเป็น ไมโครกรัมของสารเพอร์ซัลเฟตเฮปตะไฮเดรตต่อกรัมน้ำหนักแห้ง

4) การวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและเคมีของผลิตภัณฑ์แพตต์หุ้ม ได้แก่ ค่าสี (color) ระบบ CIE LAB ด้วยเครื่องวัดค่าสี รายงานผล L^* a^* b^* C^* h^* ปริมาณความชื้น (moisture content) ตามวิธี AOAC (2000) ค่าพีเอช ด้วยเครื่องวัดค่าพีเอช และวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของการเกิดออกซิเดชันของไขมัน 3 วิธี ได้แก่ Conjugated Dienes and Trienes Value (Ronald et al., 2005), Thiobarbituric Acid Reactive Substance (TBARS) Test และวิเคราะห์ค่าพาราอะนิซิดีน (p -anisidine value; p -AV) (Rossell, 1994)

5) การออกแบบและวิเคราะห์ทางสถิติ สารสกัดหยาบจากแก่นและโสมมะหาด (รูปผง) จัดหน่วยทดลองแบบการทดสอบความแตกต่างของค่ากลางของสองประชากรอิสระ (2-Sample t -Test) และผลิตภัณฑ์แพตต์หุ้ม จัดหน่วยทดลองแบบ 2x3x5 Factorial in Completely

Randomized Design (CRD) ปัจจัยที่ 1 ชนิดของสารสกัดหยาบ 2 ชนิด (แก่นมะหาด และ ใบมะหาด) ปัจจัยที่ 2 ปริมาณสารสกัด (รูปผง) 3 ระดับ (ร้อยละ 0 0.15 และ 0.3) ปัจจัยที่ 3 ระยะเวลาการเก็บ 5 ระดับ (0 15 30 45 และ 60 วัน) นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดวิเคราะห์หาความแปรปรวนของข้อมูลด้วยวิธี DMRT (Duncan's Multiple Range Test) ทำการทดลอง 3 ซ้ำ

ผลและอภิปรายผล

1) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและเคมีของสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาด (รูปผง)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและเคมีของสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาด (รูปผง)

การวิเคราะห์	ใบมะหาด	แก่นมะหาด	เปรียบเทียบ t-Test
ค่าสี L*	62.34±1.34	58.87±0.55	*
ค่าสี a*	8.72±0.38	8.30±0.21	*
ค่าสี b*	19.67±0.62	27.76±0.69	*
ค่าสี Chroma (C*)	21.46±0.72	28.90±0.30	*
ค่าสี hue angle (h*)	66.02±0.29	73.87±0.86	*
ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)	1.89±0.19	1.56±0.10	*
ค่าวอเตอร์แอกติวิตี	0.200±0.003	0.095±0.003	*
ปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมด (มิลลิกรัมของแกลลิกต่อกรัม)	5.92±0.42	4.76±0.76	*
ปริมาณฟลาโวนอยด์ทั้งหมด (มิลลิกรัมของเคอเซตินต่อกรัม)	8.07±1.25	7.65±1.13	ns
ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี DPPH (มิลลิกรัมของโทรลอกซ์ต่อกรัมน้ำหนักแห้ง)	4.25±0.34	4.70±0.72	ns
การขจัดสาร DPPH (ร้อยละ)	15.32±1.04	16.67±2.23	ns
ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี ABTS (มิลลิกรัมของโทรลอกซ์ต่อกรัมน้ำหนักแห้ง)	22.95±1.87	27.30±3.97	*
การขจัดสาร ABTS (ร้อยละ)	40.35±3.56	45.49±7.53	*
ความสามารถในการรีดิวซ์เหล็กเพอริกของสารต้านอนุมูลอิสระ (ไมโครกรัมของสารเพอร์ซัลเฟตเฮปตะไฮเดรตต่อกรัมน้ำหนักแห้ง)	4.87±0.36	4.29±0.58	ns

หมายเหตุ: การเปรียบเทียบ t-Test ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามแนวนอน ค่า ns แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p > 0.05$) และ * แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.05$)

ผลการวิเคราะห์ค่าสี ปริมาณความชื้น และค่าวอเตอร์แอกติวิตีของสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาด (รูปผง) พบว่า สารสกัดหยาบใบมะหาดที่ผ่านการทำผงด้วยเครื่องทำแห้งแบบลูกกลิ้งคู่ ให้ค่าสีด้านความสว่าง (L*) ค่าความเป็นสีแดงถึงสีเขียว (+a*) ปริมาณความชื้นและค่าวอเตอร์แอกติวิตีสูงกว่าสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด มีค่าเท่ากับ 62.34, 8.72, 1.89 และ 0.200 ตามลำดับ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) นอกจากนี้สารสกัดหยาบจากแก่นมะหาดให้ค่าความเป็นสีเหลืองถึงสีน้ำเงิน (b*) ความเข้มของสี (C*) และ ค่าสีแท้จริงที่ปรากฏให้เห็น (h*) สูงกว่าสารสกัดหยาบใบมะหาด ($p < 0.05$) ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมด ปริมาณฟลาโวนอยด์ทั้งหมดและฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาด (รูปผง) (ตารางที่ 1) เมื่อเปรียบเทียบ ปริมาณฟลาโวนอยด์ทั้งหมด ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี DPPH การขจัดสาร DPPH และความสามารถในการรีดิวซ์เหล็กเพอริกของสารต้านอนุมูลอิสระ พบว่าสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่สารสกัดหยาบจากใบมะหาด มีปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมด เท่ากับ 5.92 มิลลิกรัมของแกลลิกต่อกรัม โดยมีปริมาณมากกว่าสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด ($p < 0.05$) อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี ABTS และการขจัดสาร ABTS กลับพบว่าสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี ABTS และการขจัดสาร ABTS สูงกว่าสารสกัดหยาบจากใบมะหาด เท่ากับ 27.30 มิลลิกรัมของโทรลอกซ์ต่อกรัมน้ำหนักแห้ง และร้อยละ 45.49

2) ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพและเคมีของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าสี ปริมาณความชื้นและค่าพีเอชของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู (ตารางที่ 2) จากปัจจัยศึกษา 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 ชนิดของสารสกัดหยาบ 2 ชนิด (ใบมะหาด และ แก่นมะหาด) ปัจจัยที่ 2 ปริมาณสารสกัดหยาบ (รูปผง) 3 ระดับ (ร้อยละ 0 0.15 และ 0.30) ปัจจัยที่ 3 ระยะเวลาการเก็บ 5 ระดับ (0 15 30 45 และ 60 วัน) พบว่าไม่มีอิทธิพลร่วมของสามปัจจัยศึกษา แต่จะมีอิทธิพลจากสองปัจจัยศึกษา (ปริมาณสารสกัดหยาบจากมะหาดและระยะเวลาการเก็บ) จึงแยกตารางรายงานผลการศึกษาดังนี้ ตารางที่ 3 ผลการเติมชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาดต่อค่าสีของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู พบว่าสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาด ให้ผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูมีค่าความสว่าง อยู่ในช่วง 5.74 ถึง 51.00 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่าการเติมสารสกัดหยาบจากมะหาดปริมาณต่างกันให้ผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แต่สารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด มีค่าความเป็นสีแดงถึงสีเขียว (a^*) ค่าความเป็นสีเหลืองถึงสีน้ำเงิน (b^*) ความเข้มของสี (C^*) และ ค่าสีแท้จริงที่ปรากฏให้เห็น (h^*) มีค่ามากกว่าและความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าสี ปริมาณความชื้นและค่าพีเอชของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู

ปัจจัยการศึกษา	L*	a*	b*	C*	h*	ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)	ค่า pH
ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด	ns	*	*	*	*	ns	*
ปริมาณของสารสกัดหยาบจากมะหาด	*	*	*	*	*	*	*
ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด x ปริมาณ	ns	ns	*	*	*	ns	*
ระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู	ns	*	*	*	*	*	*
ชนิดของสารสกัดหยาบ X ระยะเวลาการเก็บ	ns	*	ns	ns	ns	*	*
ปริมาณ X ระยะเวลาการเก็บ	*	*	*	*	*	*	*
ชนิดของสารสกัดหยาบ X ปริมาณ X ระยะเวลา	ns	ns	ns	ns	ns	*	*

หมายเหตุ: จัดหน่วยทดลองแบบ 2x3x5 Factorial in Completely Randomized Design (CRD) ปัจจัยที่ 1 ชนิดของสารสกัดหยาบ 2 ชนิด (ใบมะหาด และ แก่นมะหาด) ปัจจัยที่ 2 ปริมาณสารสกัด (รูปผง) 3 ระดับ (ร้อยละ 0 0.15 และ 0.30) ปัจจัยที่ 3 ระยะเวลาการเก็บ 5 ระดับ (0 15 30 45 และ 60 วัน), ns แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p > 0.05$) และ * แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 3 ผลค่าสีของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูเติมสารสกัดหยาบจากมะหาด

ค่าสี	ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด	
	ใบมะหาด	แก่นมะหาด
ค่าสี L* ^{ns}	50.74±2.41	51.00±4.50
ค่าสี a*	8.95±0.97 ^b	9.31±0.95 ^a
ค่าสี b*	15.57±1.31 ^b	16.93±1.95 ^a
ค่าสี Chroma (C*)	18.00±0.66 ^b	19.36±1.04 ^a
ค่าสี hue angle (h*)	60.33±2.91 ^b	61.42±2.88 ^a

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ns หมายถึงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p > 0.05$) a, b c อักษรแตกต่างกันตามแนวนอน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \geq 0.05$)

ตารางที่ 4 ผลค่าสีของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูที่เติมสารสกัดหยาบจากมะหาดในปริมาณต่างกัน

ค่าสี	ปริมาณของสารสกัดหยาบจากมะหาด (ร้อยละ)		
	0	0.15	0.30
ค่าสี L*	54.54±1.13 ^a	50.20±0.94 ^b	47.99±1.57 ^c
ค่าสี a*	8.17±2.74 ^b	9.47±1.10 ^a	9.72±0.75 ^a
ค่าสี b*	15.20±1.75 ^b	16.65±0.98 ^a	16.93±1.20 ^a
ค่าสี Chroma (C*)	17.36±2.65 ^b	19.17±1.20 ^a	19.55±1.21 ^a
ค่าสี hue angle (h*)	62.26±5.80 ^a	60.42±2.56 ^b	60.05±2.21 ^b

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน a, b c อักษรแตกต่างกันตามแนวนอน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \geq 0.05$)

ตารางที่ 5 ผลระยะเวลาการเก็บที่อุณหภูมิ -10 องศาเซลเซียส ต่อค่าสีของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูเติมชนิดของสารสกัดหยาบมะหาด

ค่าสี	ระยะเวลาการเก็บ (วัน)				
	0	15	30	45	60
ค่าสี L* ^{ns}	50.53±2.41	51.68±5.08	51.10±4.52	50.21±2.57	50.76±2.65
ค่าสี a*	8.64±1.53 ^b	8.48±1.47 ^b	8.54±2.10 ^b	10.94±1.59 ^a	8.92±1.10 ^b
ค่าสี b*	16.21±1.74 ^b	16.12±1.59 ^b	15.88±1.40 ^b	16.98±1.34 ^a	16.15±1.52 ^b
ค่าสี Chroma (C*)	18.39±1.90 ^b	18.26±1.77 ^b	18.09±2.13 ^b	20.24±1.72 ^a	18.47±1.62 ^b
ค่าสี hue angle (h*)	62.07±2.53 ^a	62.26±3.98 ^a	62.06±4.67 ^a	57.32±3.16 ^b	61.06±2.78 ^a

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ns หมายถึงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p > 0.05$) และ a, b c อักษรแตกต่างกันตามแนวนอน หมายถึง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \geq 0.05$)

ตารางที่ 6 ผลระยะเวลาการเก็บต่อปริมาณความชื้นและค่าพีเอชของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูเติมชนิดของสารสกัดหยาบมะหาด

ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด	ปัจจัยศึกษา ปริมาณมะหาด รูปผง (ร้อยละ)	ระยะเวลาการเก็บ (วัน)	ค่าสังเกต	
			ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)	ค่า pH
ใบมะหาด	0	0	72.57±0.45 ^{cd}	5.99±0.02 ^a
		15	73.17±0.19 ^c	5.92±0.03 ^{abc}
		30	71.00±0.61 ^{efgh}	5.88±0.06 ^{bcd}
		45	71.92±0.41 ^{de}	5.95±0.06 ^{ab}
		60	73.02±0.74 ^c	5.90±0.06 ^{bcd}
	0.15	0	71.84±0.24 ^{de}	5.83±0.02 ^{def}
		15	70.67±0.62 ^{fghi}	5.77±0.04 ^{fgh}
		30	71.10±0.59 ^{efg}	5.76±0.02 ^{gh}
		45	71.03±0.42 ^{efg}	5.78±0.03 ^{fgh}
		60	76.32±0.42 ^b	5.71±0.02 ^h
	0.30	0	69.22±0.54 ^{kl}	5.86±0.01 ^{cde}
		15	69.06±0.67 ^{kl}	5.77±0.01 ^{fgh}
		30	68.86±0.83 ^l	5.80±0.02 ^{efg}
		45	70.26±0.79 ^{ghij}	5.80±0.01 ^{efg}
		60	78.49±0.55 ^a	5.78±0.07 ^{fgh}
แก่นมะหาด	0	0	72.57±0.45 ^{cd}	5.99±0.02 ^a
		15	73.17±0.19 ^c	5.92±0.03 ^{abc}
		30	71.00±0.61 ^{efgh}	5.88±0.06 ^{bcd}
		45	71.92±0.41 ^{de}	5.95±0.06 ^{ab}
		60	73.02±0.74 ^c	5.90±0.06 ^{bcd}

ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด	ปัจจัยศึกษา		ค่าสังเกต	
	ปริมาณมะหาด รูปผง (ร้อยละ)	ระยะเวลาการเก็บ (วัน)	ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)	ค่า pH
	0.15	0	69.79±0.43 ^{ijkl}	5.79±0.02 ^{gh}
		15	71.46±0.91 ^{ef}	5.76±0.04 ^{gh}
		30	71.39±0.24 ^{ef}	5.77±0.04 ^{gh}
		45	70.20±0.72 ^{ghij}	5.77±0.03 ^{gh}
		60	78.21±0.21 ^a	5.53±0.09 ^j
	0.30	0	67.86±0.28 ^m	5.80±0.03 ^{efg}
		15	69.94±0.86 ^{hijk}	5.73±0.02 ^{gh}
		30	69.38±0.33 ^{kl}	5.72±0.01 ^{gh}
		45	69.11±0.81 ^{kl}	5.63±0.03 ⁱ
		60	78.16±0.59 ^a	5.56±0.02 ^j

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, a, b, c, d.....i, j อักษรแตกต่างกันตามแนวดิ่งแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

จากผลปริมาณสารสกัดหยาบจากมะหาดต่อค่าสีของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู ร้อยละ 0 (สิ่งควบคุม) 0.15 และ 0.30 แสดงผลในตารางที่ 4 พบว่าเมื่อปริมาณสารสกัดหยาบเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูมีค่าความสว่างและค่าสีแท้จริงที่ปรากฏให้เห็น (h^*) มีค่าลดลงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \geq 0.05$) โดยการเติมสารสกัดหยาบร้อยละ 0.30 ส่งผลให้ค่าความสว่างต่ำสุด เท่ากับ 47.99 นอกจากนี้ การเติมสารสกัดหยาบ (ร้อยละ 0.15-0.30) พบว่าผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู มีค่าความเป็นสีแดงถึงสีเขียว (a^*) ค่าความเป็นสีเหลืองถึงสีน้ำเงิน (b^*) และความเข้มของสี (C^*) มีค่ามากกว่าผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูที่ไม่เติมสารสกัดหยาบ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) อาจเนื่องจากสารสกัดหยาบที่ได้จะมีสีน้ำตาลอ่อน เมื่อเติมในผลิตภัณฑ์ส่งผลให้แพตตี้หมูมีความสว่างและความเป็นสีแดงลดลง

ผลระยะเวลาการเก็บต่อค่าสีของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูเติมชนิดของสารสกัดหยาบมะหาด (ตารางที่ 5) และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 2 พบว่ามีอิทธิพลจากสองปัจจัยการศึกษา (ปริมาณสารสกัดหยาบจากมะหาดและระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู) ดังนั้นในตารางที่ 5 จะได้ว่าตลอดระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพตตี้หมู ค่าความสว่างมีค่าอยู่ในช่วง 50.21 ถึง 51.68 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) เมื่อเก็บผลิตภัณฑ์แพตตี้หมุนาน 45 วัน พบว่าให้ค่าความเป็นสีแดงถึงสีเขียว (a^*) ค่าความเป็นสีเหลืองถึงสีน้ำเงิน (b^*) และความเข้มของสี (C^*) สูงสุด เท่ากับ 10.94, 16.98 และ 2.24 ตามลำดับ ($p \geq 0.05$) แต่ค่าสีแท้จริงที่ปรากฏให้เห็น (h^*) มีค่าลดลงต่ำสุด เท่ากับ 57.32 ($p \geq 0.05$)

จากตารางที่ 6 แสดงผลระยะเวลาการเก็บต่อปริมาณความชื้นและค่าพีเอชของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูเติมชนิดของสารสกัดหยาบมะหาด และจากตารางที่ 2 พบว่ามีอิทธิพลของสามปัจจัยศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 ชนิดของสารสกัดหยาบ 2 ชนิด (ใบมะหาด และ แก่นมะหาด) ปัจจัยที่ 2 ปริมาณสารสกัดหยาบ (รูปผง) 3 ระดับ (ร้อยละ 0 0.15 และ 0.30) ปัจจัยที่ 3 ระยะเวลาการเก็บ 5 ระดับ (0 15 30 45 และ 60 วัน) โดยการเก็บผลิตภัณฑ์แพตตี้หมุนาน 60 วัน ให้ค่าปริมาณความชื้นสูงสุด ($p \leq 0.05$) และการเติมสารสกัดหยาบรูปผงในปริมาณเพิ่มขึ้น ปริมาณความชื้นมีแนวโน้มลดลง ($p \leq 0.05$) และการเติมสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาดร้อยละ 0.3 ที่ 0 วัน มีค่าปริมาณความชื้นต่ำสุด เท่ากับ ร้อยละ 67.86 ส่วนผลของระยะเวลาการเก็บต่อค่าพีเอชของผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูเติมชนิดของสารสกัดหยาบมะหาด พบว่ามีอิทธิพลของสามปัจจัยศึกษา สองปัจจัยศึกษาและปัจจัยศึกษาหลักทั้งสามปัจจัย ($p \leq 0.05$) โดยจะเห็นว่าการเติมปริมาณสารสกัดหยาบที่เพิ่มขึ้นและระยะเวลาการเก็บที่นานขึ้น ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูมีค่าพีเอชแนวโน้มลดลง ($p \leq 0.05$) ซึ่งการเติมสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาดร้อยละ 0.15 ที่ 60 วัน ให้ค่าพีเอชต่ำสุด เท่ากับ 5.53 ($p \leq 0.05$) อย่างไรก็ตามกลับพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลิตภัณฑ์แพตตี้หมูเติมสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาดร้อยละ 0.3 ที่ 60 วัน

3) ผลวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของการเกิดออกซิเดชันของไขมัน

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปลี่ยนแปลงของการเกิดออกซิเดชันของไขมัน

ปัจจัยการศึกษา	TBARS	Conjugated dienes	Conjugated trienes
ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด	ns	*	*
ปริมาณของสารสกัดหยาบจากมะหาด	*	*	*
ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด x ปริมาณ	ns	*	*
ระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพตตีหมู	*	*	*
ชนิดของสารสกัดหยาบ X ระยะเวลาการเก็บ	ns	*	*
ปริมาณ X ระยะเวลาการเก็บ	*	*	*
ชนิดของสารสกัดหยาบ X ปริมาณ X ระยะเวลา	ns	*	*

หมายเหตุ: จัดหน่วยทดลองแบบ 2x3x5 Factorial in Completely Randomized Design (CRD) ปัจจัยที่ 1 ชนิดของสารสกัดหยาบ 2 ชนิด (ใบมะหาด และ แก่นมะหาด) ปัจจัยที่ 2 ปริมาณสารสกัด (รูปผง) 3 ระดับ (ร้อยละ 0 0.15 และ 0.30) ปัจจัยที่ 3 ระยะเวลาการเก็บ 5 ระดับ (0 15 30 45 และ 60 วัน), ns แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p > 0.05$) และ * แสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 8 ผลระยะเวลาการเก็บต่อปริมาณความชื้นและค่าพีเอชของผลิตภัณฑ์แพตตีหมูเดิมสารสกัดหยาบมะหาด

ปัจจัยศึกษา			ค่าสังเกต		
ชนิดของสารสกัดหยาบจากมะหาด	ปริมาณมะหาดรูปผง (ร้อยละ)	ระยะเวลาการเก็บ (วัน)	Conjugated dienes	Conjugated trienes	ค่า TBARS (mg malonaldehyde/kg)
ใบมะหาด	0	0	5.54±0.19 ^{cdef}	0.08±0.00 ^l	0.009±0.001 ^{defghij}
		15	5.40±0.15 ^{defg}	0.43±0.05 ^{hij}	0.008±0.001 ^{efghij}
		30	5.93±0.11 ^a	0.66±0.10 ^{cde}	0.013±0.003 ^{cdef}
		45	5.62±0.04 ^{bcd}	0.59±0.11 ^{defg}	0.015±0.004 ^{bc}
		60	5.40±0.22 ^{defg}	0.40±0.07 ^{ij}	0.024±0.001 ^a
	0.15	0	5.02±0.02 ^{ij}	0.04±0.00 ^l	0.006±0.002 ^{hij}
		15	3.66±0.15 ^l	0.35±0.02 ^j	0.004±0.001 ^j
		30	5.77±0.03 ^{abc}	0.59±0.07 ^{defg}	0.011±0.003 ^{cdefgh}
		45	5.94±0.00 ^a	0.66±0.03 ^{cde}	0.014±0.004 ^{cde}
		60	5.20±0.05 ^{ghi}	0.37±0.03 ^{jl}	0.012±0.002 ^{cdefg}
	0.30	0	4.10±0.14 ^k	0.14±0.00 ^{kl}	0.007±0.002 ^{fghij}
		15	5.11±0.02 ^{hij}	0.47±0.04 ^{ghij}	0.007±0.001 ^{ghij}
		30	5.83±0.02 ^{ab}	0.61±0.02 ^{def}	0.009±0.001 ^{efghij}
		45	5.94±0.00 ^a	1.34±0.00 ^a	0.013±0.001 ^{cde}
		60	5.14±0.30 ^{shi}	0.55±0.09 ^{efg}	0.025±0.001 ^a
แก่นมะหาด	0	0	5.54±0.19 ^{cdef}	0.08±0.00 ^l	0.009±0.001 ^{defghij}
		15	5.40±0.15 ^{defg}	0.43±0.05 ^{hij}	0.008±0.001 ^{efghij}
		30	5.93±0.11 ^a	0.66±0.10 ^{cde}	0.013±0.003 ^{cdef}
		45	5.62±0.04 ^{bcd}	0.59±0.11 ^{defg}	0.015±0.004 ^{bc}
		60	5.40±0.22 ^{defg}	0.40±0.07 ^{ij}	0.024±0.001 ^a
	0.15	0	5.33±0.05 ^{efgh}	0.13±0.03 ^{kl}	0.006±0.001 ^{hij}
		15	4.88±0.27 ^j	0.48±0.06 ^{ghi}	0.006±0.001 ^{hij}
		30	5.71±0.03 ^{abc}	0.70±0.02 ^{cd}	0.015±0.007 ^{bcd}
		45	5.90±0.06 ^a	0.73±0.04 ^c	0.010±0.002 ^{cdefghi}
		60	5.30±0.14 ^{fgh}	0.65±0.04 ^{cde}	0.014±0.001 ^{cde}

	0	5.56±0.09 ^{cde}	0.21±0.03 ^k	0.007±0.003 ^{fg hij}
	15	4.32±0.11 ^k	0.52±0.04 ^{gh}	0.005±0.000 ^j
0.30	30	5.76±0.09 ^{abc}	1.00±0.08 ^b	0.011±0.002 ^{cdefgh}
	45	5.90±0.06 ^a	0.68±0.03 ^{cde}	0.020±0.016 ^{ab}
	60	5.77±0.16 ^{abc}	0.70±0.02 ^{cd}	0.023±0.004 ^a

หมายเหตุ: ค่าเฉลี่ย±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, a, b, c, d....i, j อักษรแตกต่างกันตามแนวตั้งแสดงถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$), Conjugated dienes และ Conjugated trienes รายงาน $\mu\text{mol CD}$ ต่อกรัมตัวอย่าง และ $\mu\text{mol TD}$ ต่อกรัมตัวอย่าง

จากผลการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้มจากการเกิดออกซิเดชันของไขมัน ได้แก่ ค่า Conjugated Dienes (CD value) ค่า Conjugated Trienes (TD value) บ่งชี้ถึง primary lipid oxidation และ ค่า Thiobarbituric Acid Reactive Substance (TBARS) บ่งชี้ถึงการเปลี่ยนแปลง secondary lipid oxidation เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของการเปลี่ยนแปลงการเกิดออกซิเดชันของไขมัน (ตารางที่ 7) พบว่ามีอิทธิพลของสามปัจจัยศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 ชนิดของสารสกัดหยาบ 2 ชนิด (ใบมะหาดและแก่นมะหาด) ปัจจัยที่ 2 ปริมาณสารสกัดหยาบ (รูปผง) 3 ระดับ (ร้อยละ 0 0.15 และ 0.30) ปัจจัยที่ 3 ระยะเวลาการเก็บ 5 ระดับ (0 15 30 45 และ 60 วัน) และมีอิทธิพลร่วมของสองปัจจัยและปัจจัยศึกษาหลักทั้งสามปัจจัย ($p \leq 0.05$) ซึ่งผลที่ได้แสดงในตารางที่ 4.9 เมื่อการเติมปริมาณสารสกัดหยาบเพิ่มขึ้นและระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้มมากขึ้น ส่งผลให้ค่า Conjugated Dienes และค่า Conjugated Trienes มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อเติมสารสกัดหยาบจากใบมะหาด ร้อยละ 0.15 ที่ 15 วัน ให้ค่า Conjugated Dienes ต่ำสุด เท่ากับ 3.66 $\mu\text{mol CD}$ ต่อกรัมตัวอย่าง ($p \leq 0.05$) และเมื่อเติมสารสกัดหยาบจากใบมะหาด ร้อยละ 0.30 ที่ 45 วัน ให้ค่า Conjugated Trienes สูงสุด เท่ากับ 1.34 $\mu\text{mol TD}$ ต่อกรัมตัวอย่าง ($p \leq 0.05$) นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบสารสกัดหยาบจากใบมะหาดกับแก่นมะหาด พบว่าสารสกัดหยาบจากใบมะหาดมีค่า Conjugated Dienes และ ค่า Conjugated Trienes ต่ำกว่าสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด สำหรับค่า Thiobarbituric Acid Reactive Substance (TBARS) พบว่าเมื่อระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันไขมันและน้ำมันเพิ่มขึ้น และมีสารอัลดีไฮด์เพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้มที่ไม่เติมสารสกัดหยาบจากใบมะหาดหรือแก่นมะหาด ที่ 60 วัน ให้ค่าสูงสุด เท่ากับ 0.024 mg malonaldehyde ต่อกรัมตัวอย่าง ($p \leq 0.05$) โดยการเติมสารสกัดจากมะหาดร้อยละ 0.15 ถึง 0.30 เติมช่วยยืดอายุการเก็บแพคตีหุ้ม เนื่องจากสารฟีนอลิกทั้งหมด มีผลยับยั้งการเกิดออกซิเดชันของไขมัน (Brannan, 2008) นอกจากนี้ได้วิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ (p-anisidine value; p-AV) (ไม่แสดงผลในตาราง) เป็นการวัดผลิตภัณฑ์ขั้นที่สอง (secondary product) ที่เกิดจากปฏิกิริยาการออกซิเดชันของไขมันและน้ำมัน จากการศึกษาพบว่าตลอดระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้ม ที่อุณหภูมิ -10 องศาเซลเซียส นาน 60 วัน สามารถวัดค่าพารามิเตอร์นี้ได้ต่ำมาก ที่ 60 วัน มีค่าอยู่ในช่วง 1.02 ถึง 1.04

สรุปผล

จากการวิจัยครั้งนี้ สารสกัดหยาบใบมะหาดที่ผ่านการทำผงด้วยเครื่องทำแห้งแบบลูกกลิ้งคู่ ให้ค่าสีด้านความสว่าง (L*) ค่าความเป็นสีแดงถึงสีเขียว (+a*) ปริมาณความชื้น (ร้อยละ) ค่าออกเตอร์แอดคิวิตี และปริมาณสารฟีนอลิกทั้งหมดสูงกว่าสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด แต่สารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระโดยวิธี ABTS และการขจัดสาร ABTS สูงกว่าสารสกัดหยาบจากใบมะหาด เมื่อนำสารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาดเติมในผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้ม ส่งผลให้ค่าความสว่างและค่าความเป็นสีแดงลดลง โดยปริมาณสารสกัดหยาบเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้มมีค่าความสว่างและค่าสีแท้จริงที่ปรากฏให้เห็น (h*) มีค่าลดลง แต่กลับส่งผลให้ค่าความเป็นสีเหลืองถึงสีน้ำเงิน (b*) และความเข้มของสี (C*) เพิ่มขึ้น การเติมสารสกัดหยาบในปริมาณเพิ่มขึ้นและระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้มมากขึ้น ส่งผลให้ค่า Conjugated Dienes, Conjugated Trienes และ Thiobarbituric Acid Reactive Substance มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ตลอดระยะเวลาการเก็บผลิตภัณฑ์แพคตีหุ้ม ที่อุณหภูมิ -10 องศาเซลเซียส นาน 60 วัน มีค่าพารามิเตอร์นี้ได้ต่ำมาก มีค่าอยู่ในช่วง 1.02 ถึง 1.04 สรุปได้ว่าสารสกัดหยาบจากใบและแก่นมะหาด ร้อยละ 0.15 ช่วยยืดอายุการเก็บแพคตีหุ้มที่เกิดจากการออกซิเดชันไขมัน

ข้อเสนอแนะ

สารสกัดหยาบจากใบมะหาดและแก่นมะหาดจากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงออกซิเดชันไขมันอย่างชัดเจน ควรเก็บตัวอย่างไว้ที่อุณหภูมิแช่เย็น นอกจากนี้มีการศึกษาการเติมสารสกัดหยาบในผลิตภัณฑ์อาหารอื่น เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเคมี กายภาพ จุลินทรีย์และการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัส

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ.) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ สำหรับสนับสนุนงบประมาณการวิจัย จากงบประมาณรายจ่าย ประจำปี 2564

บรรณานุกรม

- โชติอนันต์ อินทุสไตรกุล. (2551). *สมุนไพรไทย สำหรับงานสาธารณสุขมูลฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ดี.เค. บู้ค ดิสทริบิว.
- วาณี ไจวิเสน และ วริพัทธ์ อารีกุล. (2554). *ความสามารถในการยับยั้งการเหี่ยวของผงดี้ว (Cratoxylum formosum) ในแปดที่หมูปรุ่งสูง* (น.1414-1418). การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาศิลปการระดับชาติ ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภาชิต ชุกกลิ่น. (2560). *ศักยภาพของสารสกัดจากใบมะม่วงหิมพานต์ต่อการยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์*. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- อรพิน โภมทิบาล. (2014). ฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของสารสกัดหยาบจากแก่นมะหาด. *วารสารวิจัย มสค สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 7(2), 33-41.
- AOCS. (1992). *Official methods and recommended practices of the American oil chemists' society* (4th eds.). Illinois, United States: AOCS Press.
- Benzie, I. F. F., & Strain, J. J. (1997). Simultaneous automated measurement of total antioxidant (reducing) capacity and ascorbic acid concentration. *Redox Reports*, 3, 233-238.
- Benzie, I. F. F., & Szeto, Y. T. (1999). Total antioxidant capacity of teas by the ferric reducing/antioxidant power (FRAP) assay. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 47, 633-636.
- Boruzi, A. L., & Nour, V. (2019). Walnut (*Juglans regia* L.) leaf powder as a natural antioxidant in cooked pork patties. *Journal of Food*, 17(1), 431-438.
- Brand-Williams, W., Cuvelier, M. E., & Berset, C. (1995). Use of a free radical method to evaluate antioxidant activity. *LWT - Food Science and Technology*, 28(1), 25-30.
- Brannan, R. G. (2008). Effect of grape seed extract on physicochemical properties of ground, salted, chicken thigh meat during refrigerated storage at different relative humidity levels, *Journal of Food Science*, 73(1), 36-40.
- Kim, I. S., Jin, S. K., Yang, M. R., Chu, G. M., Park, J. H., Rashid, R. H. I., Kim, J. Y., & Kang, S. K. (2013). Efficacy of tomato powder as antioxidant in cooked pork patties. *Asian-Australasian Journal of Animal Sciences*, 26(9), 1339-1346.
- Likhitwitayawuid, K., Sornsute, A., Sritularak, B., & Ploypredith, P. (2006). Chemical transformations of oxyresveratrol (trans-2,4,3',5'-tetrahydroxy-stilbene) into a potent tyrosinase inhibitor and a strong cytotoxic agent. *Bioorganic & Medicinal Chemistry Letters*, 16, 5650-5653.
- Nalisa. (2019). *The burger wars: Worth ten billion to compete with strategy games - taste (in Thai)*. <https://marketeeronline.co/archives/114113>
- Poppy, A., Zaitun, H., & Mardiana. (2018). Antioxidant activity of n-hexane, ethyl acetate and ethanol extract from Lakoocha leaves (*Artocarpus lacucha* Buch.-Ham) using DPPH method. *Indonesian Journal of Pharmaceutical and Clinical Research*, 1(2), 40-47.
- Re, R., Pellegrini, N., Proteggente, A., Pannala, A., Yanh, M., & Rice-Evans, C. (1999). Antioxidant activity applying an improved ABTS radical cation decolorization assay. *Free Radical Biology and Medicine*, 26, 1231-1237.
- Ronald, E. W., Terry, E. A., Eric, A. D., Michael, H. P., David, S. R., Steven, J. S., Charles, F. S., Denise, S., & Peter, S. (2005). *Handbook of food analytical chemistry volume 1*. New Jersey, United States: John Wiley & Son.
- Rossell, J. B. (1994). *Measurement of rancidity* (pp. 22-50). In Allen, J. C., & Hamilton, R. J. (Eds.). *Rancidity in food*. Suffolk: Chapman and Hall.
- Singleton, V. L., & Rossi, J. J. (1965). Colorimetry of total phenolics with phosphomolybdic phosphor tungstic acid reagents. *American Journal of Enology and Viticulture*, 16, 144-158.
- Tengamnuay, P., Pengrungruangwon, K., Pheansr, I., & Likhitwitayawuid, K. (2006). *Artocarpus lakoocha* heartwood extract as a novel cosmetic ingredient: Evaluation of the *in vitro* anti-tyrosinase and *in vivo* skin whitening activities. *International Journal of Cosmetic Science*, 28(4), 269-276.

Zhishen, J., Mengcheng, T., & Jianming, W. (1999). The determination of flavonoid contents in mulberry and their scavenging effects on superoxide radicals. *Food Chemistry*, 64(4), 555-559.